

fremt den ikke udbetales til efterlevende ægtefælle eller arvinger. Sker der under bobehandlingen udbetalinger til den længstlevende ægtefælle, har der i praksis været tilbøjelighed til at statuere, at den del af udlodningen, som svarer til den længstlevendes udbytte af boslod, må betragtes som skattepligtig indkomst for den længstlevende uanset den betegnelse, man har valgt at give udlodningen.

I overensstemmelse med kommissionsudkastet har man fundet det rimeligt at foreslå, at indtægten af den længstlevende ægtefælles halvdel af fællesboet i alle tilfælde beskattes hos ægtefællen, altså uden hensyn til, om indtægterne er udbetalt til denne eller ej. Den længstlevende ægtefælle indtager med hensyn til denne del af boets indtægter en medejers stilling og vil i hvert fald, forsåvidt den pågældende indtægtsandel tillige henhører under hans eller hendes bodel, være stillet ret frit med hensyn til rådigheden over denne del, jfr. skiftelovens kap. 5. Den nævnte skattepligt for ægtefællen gælder også i tilfælde, hvor boet under hensyn til dets størrelse ikke bliver undergivet indkomstbeskatning.

Beløb, der under behandlingen af et offentligt skiftet dødsbo udbetales til arvingerne, skulle efter kommissionsudkastets § 3, nr. 4 (bemærkningerne side 73) ikke medregnes ved opgørelsen af modtagernes skattepligtige indkomst. Dette skulle gælde, hvad enten udbetalingen skete som arveforskud eller i form af udlodning af indkomst, indvundet af boet. Omvendt skulle boet ikke ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst kunne fradrage nogen del af de beløb, der under bobehandlingen var udbetalt til arvingerne. Efter at man har opgivet indkomstbeskatningen i offentligt skiftede dødsboer under den tidligere omtalte formuegrænse, har man måttet fastholde beskatningen hos arvinger og legatarer af beløb, der udbetales dem af boet som rente eller udbytte for tiden indtil arveudlægget, medens sådanne beløb naturligvis så kan fradrages ved opgørelsen af boets skattepligtige indkomst.

Som ovenfor anført har man anset det for nødvendigt som afsluttende skæringsdag for opgørelsen af boets skattepligtige indkomst at vælge en dato, der ligger forud for boets formelle afslutning, der betegnes ved arvin-

gernes godkendelse af repartitionen og frafald af anke med hensyn til denne. De indtægter, der falder efter denne skæringsdag, må også efter de gældende regler anses for arvingernes skattepligtige indkomst, men for at forebygge tvivl om dette spørgsmål har man optaget en udtrykkelig bestemmelse herom i forslaget, en bestemmelse, der gælder, hvad enten boet er skattepligtigt eller ej.

Da personskatteskalaen, der skal anvendes ved beregningen af boets indkomstskat, er udformet under hensyn til retten til fradrag for betalte skatter, indrømmes der også et skattefradrag ved boindkomstskattens beregning. Fradraget omfatter dels boets formueskat, såvel erlagt som pålignet formueskat, dels et beregnet indkomstskattefradrag, fastsat efter samme principper som det i forslaget § 25, stk. 1, 4. pkt., omhandlede fradrag. Ved beregningen af det sidstnævnte fradrag må det naturligvis iagttages, at det indkomstskattebeløb, der skal reduceres som i § 25 anført, skal beregnes i overensstemmelse med reglerne i § 64.

Til § 63.

Paragraffen indeholder reglerne for fremgangsmåden ved skattens beregning og berigtigelse. Da skifteforvalteren har krav på, at skattetilsvaret hurtigt bringes på det rene, er der foreskrevet en kort frist for skatterådets prøvelse af den af skifteforvalteren indgivne anmeldelse. Foreligger oplysning om skattebeløbet ikke for skifteforvalteren indenfor den fastsatte 4 ugers frist, kan boet slutes, dog således, at der bør hensættes et beløb til dækning af skatten. Beregningen af dette beløb kan foretages på grundlag af den af skifteforvalteren foretagne opgørelse, men bliver det endelige skattetilsvare større, vil arvingernes hæftelse og det skifteforvalteren ved paragraffens stk. 7 pålagte ansvar blive aktuelt.

Til § 64.

Da et dødsbos skattepligt er knyttet til al indkomst, som erhverves under boets behandling, og da man har løsgjort indkomstperioden fra de ved de sædvanlige indkomstansættelser benyttede 12 måneders perioder, er der i paragraffen givet særlige regler for